

Úrazový dej pri „smrteľnom zranení vnuka“ – prítomnosť nepovolanej osoby na stavenisku - vyskočenie z Tatry /2371/

Pracovná úloha: Odvozná činnosť odvozným pojazdným prostriedkom po dočasnom preradení na inú prácu

Pracovný postup: Pravidelný odvoz materiálu – skryvka ornice podľa dispozície obsluhy stavebného stroja, podľa pokynov stavbyvedúceho, na otočku na skládku materiálu.

Úrazový dej: Úrazový dej v tomto prípade je osobnou tragédiou v rodine, tragédiou s následkami pre organizáciu, tragédiou, ktorá sa nemusela stať, ak by sa dôsledne dodržiavali aspoň najelementárnejšie základy a zásady BOZP a na pracovisku sa nenachádzali také osoby, ktoré tam nemajú čo hľadať z hľadiska veku, mentálnej vyspelosti, odbornosti, všeobecného prehľadu ako v príslušnej organizácii prebieha pracovná činnosť na pracovisku a organizuje sa v reálnej skutočnosti. Priebeh tohto úrazu bol krátky, no veľmi krutý pre nedospelú osobu.

Starší strojník stavebného stroja deň pred tragédiou sa večer dohodol s dcérou, že jej syna, čiže svojho vlastného vnuka, by rád zobral so sebou do práce, rád by mu ukázal, kde pracuje, aké stroje používa, rád by mu ukázal organizáciu práce na pracovisku. Dcéra sa takejto myšlienke spočiatku bránila, vyjadrila sa, že sa bojí o jeho bezpečnosť, chlapec ešte má len 10 rokov. No otec ju ďalej neodbytno presviedčal, že sa nič nemôže stať, že bude dávať na chlapca veľký pozor, že to predsa bude len na jeden deň. Nakoniec večer to neuzatvorili, no chlapec rozhovor počul a tak sa tešil tak, že si už večer tajne začal baliť do malého ruksaka osobné veci.

Nakoniec ráno vstal ako prvý, budil mamu a keď otec dcére znovu o tom rozprával, zdalo sa jej, že ju z hľadiska BOZP presvedčil i začala synovi dobaľovať veci ako je jedlo, niečo na pitie a ďalšie hygienické potreby.

Na pracovisku ráno na rozdeľovaní prác si obsluha stavebného stroja vnuka nechala na čas v osobnom aute, s ktorým prišli k pracovisku, keď vedúci pracovník odišiel z rozdelenia do okresného mesta, vnuka si z osobného auta vyzdvihol a ho posadil do Tatry 148, s ktorou v ten deň mal pracovať, nakoľko neočakávane vypadol z pracovného procesu jeden vodič nákladnej dopravy.

Zároveň svoje kolesové rýpadlo odstavil na vyhradené miesto, nakoľko na pracovisku už nebola potreba súčinnosti výkonu troch rýpadiel, na predmetnú prácu stačili dva stavebné stroje - kolesové rýpadlá.

Do 10 hod., kedy bola prestávka na desiatu, sa vnuk vozil so starým otcom a obdivoval, koľko na takej stavbe rôznych strojov robí i nákladných áut. Obdivoval aj majstrovstvo dedka, ako vie šikovne a spoľahlivo ísť zablateným terénom i vo svahu a ako to s nákladnou Tatroú zvláda. Už počas desiaty v odstavenom aute videl v spätnom zrkadle, že kolegovia z oboch strojov sa postávajú v zadnej časti jeho Tatry na fajčiarsku prestávku, tak neodolal i on. Dôrazne však nakázal vnukovi, aby nikam nešiel, poučil ho však ako sa dajú otvoriť dvere, ak by nutne potreboval vyjsť z auta a dôrazne znovu pripomenul, že mimo okolia Tatry sa nesmie nikam vzdialiť bez jeho vedomia. Chlapec mu prisľúbil, že nikam nepôjde.

Keď vodič vystúpil z Tatry, išiel ku skupinke fajčiarov, na miesto, z ktorého nemal priamy výhľad na vnuka. Vnuk sedel na pravej strane v Tatre, vodič bol na jeho ľavej strane.

Po skončení fajčiarskej prestávky sa ešte partia dohadovala ako čo najskôr dokončiť prácu, dohadovali sa na čase kedy budú končiť, no medzitým už iný vodič nákladnej Tatry 148 prechádzal tesne po pravej strane Tatry, v jej tesnej blízkosti, pretože na pravej strane trochu vzdialenejšej od pravého boku stojacej Tatry 148 boli ešte prevádzaná ďalšie práce .

V tom vodič Tatry, keď dochádzal k svojej stojacej Tatre s chlapcom z jej zadnej strany, po rozchode partie sa približoval k vodičovým dverám, počul zrazu silný zvuk klaksóna. Pri výsluchu bolo zistené, že starý otec, vodič Tatry, nechal vnuka bez dozoru počas fajčiarskej prestávky, kedy bol vonku z kabíny asi približne 10-12 min. aj po potvrdení iných kolegov, spolupracovníkov, ktorí s ním stáli vonku. Keď vodič otvoril dvere na svojej Tatre, na sedadle spolujazdca uvidel už len prázdnu kabínu bez prítomnosti vnuka. Pričom pravé dvere boli mierne pootvorené. Či sa chlapec rozhodol vystúpiť z kabíny na malú potrebu, alebo sa rozhodol hľadať starého otca v neznámom cudzom prostredí, nevedno, a už to ani nezistíme, prečo to urobil.

Po otvorení dverí, tesne pred prichádzajúcou plne naloženou Tatrou 148, ktorá išla značnou rýchlosťou po pravej strane Tatry 148, medzi jej pravou stranou a pracovným priestorom, kde iná pracovná skupina práve pracovala, chlapec neopatrne vyskočil pred práve idúcu Tatru. Tá ho zrazila v rýchlosti predným ľavým kolesom, pričom vodič to zbadal na poslednú chvíľu a zastavil vozidlo až na úrovni prednej časti kapoty stojacej Tatry. Chlapec bol nárazom na mieste usmrtený vysokým dynamickým tlakom predného kolesá , skončil po náraze a prejení predným kolesom Tatry v priestore medzi výfukom a strednou nápravou po jej zastavení.

Vodič Tatry, starý otec chlapca, v šoku obehol prednú časť svojej Tatry, keď zbadal v ležiaceho vnuka, chytil sa oboma rukami za hlavu.

Obrázok k úrazovému deju:

Poučenie k úrazovému deju: K uvedenému prípadu sa veľmi ťažko vyjadrovať, jedná sa jasne o hrubé porušenie predpisov o BOZP, na stavenisku sa nemá nachádzať mladý školák, ak to nie je organizovaná skupina školskej mládeže na prípadnej školskej exkurzii, osoba nepoučená, neznalá staveniskových súvislostí, ponechaná dlhý čas bez priameho dozoru, dozoru zodpovednej osoby.

Ako je možné, že o „prepašovaní“ školáka na stavenisko nič nevedeli vedúci pracovníci, bezpečnostný technik organizácie, stavbyvedúci. Teda, keď o tom nevedeli, nevedeli sa k tomu ani vyjadriť pri konečnom vyšetrowaní smrteľného úrazu nie ich pracovníka, ale úplne inej osoby na ich vlastnom stavenisku. Nie je správne, že na stavenisku sa nachádzala cudzia osoba, pričom v plnej miere si to mal uvedomiť aj vodič Tatry, starý otec vnuka, mal počítat s tým, že ak by sa niečo stalo, že mu to ešte priťažší pri hodnotení tohto stavu.

Matka chlapca, neznalá predpisov v stavebníctve, sa najprv nechcela dať presvedčiť, aby syn išiel s otcom na stavenisko. Mala si domyslieť a najmä sa pýtať otca na základný fakt – to bude mať syn celodenný dozor, je to vôbec možné pri otcovom celodennom plnení pracovných úloh? Čo ak mu to podmienky nebudú dovoľovať, nebude sa môcť plne venovať chlapcovi.

Ako bude riešená starostlivosť o chlapca? S kým za ten čas bude? Pretože ako dospelá osoba, plne právne zodpovedná za výchovu a dozor dieťaťa, nemohla si predsa tak naivne myslieť, že na stavenisku sa dá plne venovať pracovnej činnosti a zároveň plne vykonávať pedagogický dozor ako sa to robí v škole či materskej škôlke.

Je niečo úplne iné, ak na stavenisko príde vopred ohlásená družina školskej mládeže, ktorú sprevádzajú minimálne dvaja profesionálni pedagógovia, ktorí pred vstupom na pracovisko

poučia deti o potrebe vhodného a bezpečného správania sa na stavenisku spolu so zodpovedným pracovníkom staveniska. Vtedy sa obvykle znižuje intenzita výrobných činností, aby sa zvýšila všeobecná bezpečnosť na stavenisku, vymedzí sa presný čas a priestor exkurzie a následne tak je plne zabezpečená bezpečnosť detí na stavenisku.

Tak záverom k poučeniu - robme veci prehľadne, bezpečne, pretože deti sú náš poklad, naša budúcnosť, aby sa jednak niečo naučili na stavenisku, aby sa im na ňom nič nestalo, ale najmä aby si vedeli z bezpečného obzretia staveniska odniesť len tie najlepšie poznatky a dojmy.